

RŪPNICA – BĒRNUDĀRZS – RŪPNICA

Mūsu rūpnica jaunākā — ceturtais bērnudarzā kolektīvs jau gandrīz divus gadus strādā jaunākā. Redakcija nolēma pānterētēs par šī kolektīva dzīvi un problemām. Mūsu korespondents satikas ar bērnudarza vadītāju Ludmilu Voronovu un metodisti Ludmilu Katinasu.

— Kā jums klājas, kā veicas ar pedagoģiskiem uzdevumiem iestenoša?

— Dzivojam un strādājam normāli. Mūsu kolektīvs ir draudzīgs. Audzinātājas galvenokārt ir jaunas meiteņas. Centīgas, strādā ap-

Mēs esam joti paleicīgi vecākiem par viņu darbu rotāju laukumu iekārtošanā. Tas viss ir viņu roku darbs. Tad, lūdzu, visi kopīgi arī pasaudēsim to, kas ir iekārtots!

— Kāds stāvoklis bērnudarzā ir ar telpu ekspluatāciju, sīkajiem remontiem?

— Savas grūtības jau ir. Vizina, ka mūsu dārza projekts sen jau novēcojis. To mēs tagad joti asi izjutām. Saspiesība. Neietiek palīgtelpu. Kopumā mums ir dipvadīt grupu, bet tikai pašiem mazākajiem ir atsevišķas gujamtelpas. Pārejām grupām —

nāca kapitālās ceļniecības dalībveikāja inženieris Andris Lācis, aplūkoja telpu un paskaidroja, ka tā uzcelta atbilstoši projektam. Bet kartupeļi tomēr tajā sasalst! Pagājušajā gadā atveda deļus un norīkoja: taisīt segumu paši! Bet pie mums taču strāda tika sievietes. Kaut kā jau ieju no stāvokļa atrādām, segumu uzaistījām, bet kartupeļi vienlaikus sasaša. Tas nozīme, ka ir jānodrošina sienas pret aukstumu. Slikti ir arī tās, ka virtuve mums viena bērnudarza pusē atrodas, bet saknū glabatvē — otrā. Katru dienu virtutes strādnieces (bet tur strāda galvenokārt pensionāres) stiepj kartupeļus, solidamas aiziet no darba. Izrādas, ka ceļnieki galveno korpusu pāgrizeši ne tā, kā vajadzis... Kā tagad izlabot šo klūdu?

Jau nu reiz esmu sākusī par visu to runāt, tad atliek atgādināt arī par jeejas durvis: četras no tām nepieciešams nomināt pret jaunām, jo durvis neveras ciet, atremontē tās nevaram. Bet jāņem vērā, ka korpus pavisam nesen nodots ekspluatācijā, kurš būs ar mieru taisīt mums jaunas durvis? Bet mums ir bērnīki, kuri bieži slimo arī bez visiem caurvejiem.

Protams, mēs saprotam, ka rūpnicas kolektīvam ir daudz rūpju. Bet mēs tomēr vērāmies pie uzņēmuma administrācijas neaizmirst par mums, attiekties pret mums uzmanīgāk, it īspārīgāk. Aizmirsīt mēs. Bet par visu to, ko rūpnicā dara bērnudarza labā, — paldies!

— Un pēdējais jautājums. Kolektīvs jums ir jauns. Ko jūs novēlat saviem darba biedriem jaunajā mācību gada darbā ar bērnem?

— Būt vēl energiskākam, vienmēr — labvēlīgām, atsaucīgam, laipnām un katrā ziņā — arī joti prasīgām!

Redakcijas piebilde. Darbā ar bērniem sikuņu nav un nedrīkst būt. No ikviemu, pēc pirmā skata — sikuņu, ir atkarīgs daudz kas: audzinātāju garastāvoklis, viņu pasažūta, bērnu garastāvoklis un viesība. Un vadītāja Ludmila Voronova, un metodiste Ludmila Katinina grib viņu cenšas, lai pie viņiem bērnudarzā būtu skaistus, mājīgi, silti kā mājas. Bērniem viņu dārziņi arī ir otrs mājas: tīras,

No kreisās uz labo: LUDMILA KATININA un LUDMILA VORONOVA.

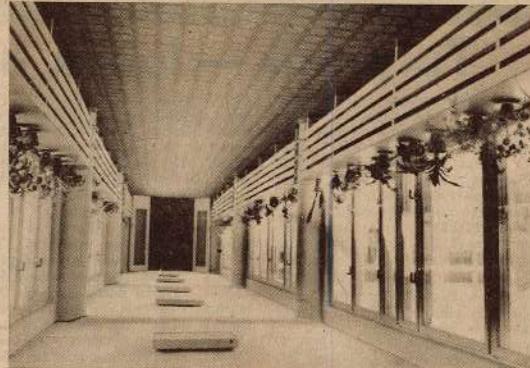
Audzinātāja LIDIJA TIRINA.

zinigi, jūtams, ka viņas savu darbu mil. Visām audzinātājam, it vai nu speciāla izglītība, vai arī viņas macas. Ar kadiem mēs esam nodrošināti pilnībā. Metodiskajā kabīnē mums ir daudz palīgtāmāju, literatūras, ir speciāli mācību līdzekļi. Sniedzam palīdzību jaunajām audzinātājām, mācām viņas, nodam priedeli. 38 gadu pedagoģiskā darba stāzs ir audzinātājai Lidaijai Tirinai, un viņas darba metodes jaunajām audzinātājām lieti noder. Godprātīgi un enerģiski strādā jaunās audzinātājas Svetlana Rudzinska, Vera Maliseva, Marina Ivanova, Marija Kapočega, Jadviga Petkāne, Tamara Borisova — un te tuvu nav nosauktas viņas mūsu centīgās un enerģiskās audzinātājas. Ar šiem jaūlājumiem mums problēmu nav. Mūs uztrauc kās citi.

Un kas jūs ustrauč?

— Gan trešais bērnudarzs, gan mūzejais netiek apsargāts. Sarga nav. Tikai pēdējā mēnēša laikā vien mūsu telpas apjomīgoši nelūgti ciemiņi. Tieši pirms pieņemšanas komisijas «pastaigājusies», sagādādamī virķi nepatikšanu, aiznesamīti sevi līdzi skaitākās lelles un citas mantas. Un sajā nedēļā — alkali! Ja mums izdalītu kaut vairi vienu šātu vienību sargam uz dienēm bērnudarzīem... Kaut uz iezījamām dienām — sestdienu, svētdienu. Varbūt rūpnicas vadība mums var palīdzēt šāju jautājumā? Un vēl, izmantojot izdevību izteikties laikrakstā, vēršamies pie vecākiem: lūdzu, neļaujiet saviem bērniem vakaros «pastaigāties», kā viņi paši izsakās, — par bērnudarza teritoriju. It īpaši teiktās attiecīcas uz tiem, kuri dzīvo kopītnīties. No šām vakanā pastaigām mums rūpes vien sanāk, — saposta rotāju laukumiņus, rotāju ierīces pārvieto citās vietas, dažkārt tas vispār pāzīst.

viena telpa, kurā bērni guļ, rotājās, ari ed. Tas viss rada neērtības un lielas grūtības darbā. Normālam darbam mums ir nepieciešams papildus korpus, ja nem vēra vēl arī to, ka bērnudarzā ir divas pirmas skolēnu klasēs. Sobiādī mums neviens papildus korpusu neuzceļs, tas ir nereali. Prasībām neatbilst arī mūsu rīcībā esošā zāle, pēc noteikumiem tai jābūt izlozēta no citām telpām. Sanitāri epidemioloģiskā dienesta darbinieki mums pārmet ari to, ka audzinātājas pārģēbās grupu telpās. Bet ko citu viņam atliek darīt? Telpa, kurā varētu iekārtot garderobi, nav leprojektēta. Nav pat lāda stūrišķa, kur varētu noturēt pedagoģiskās padomes sēdes: kabineti ir mazi, zāle — pārsloti. Vēl līdz šim laikam neesam varējuši

Korpusus savieno mājīga pāreja.

ALEKSEJA KOZINĒCA foto

nokomplektēt medicīnisko kabinetu, nav attiecīgais meditehnikas. Mums trūkst putekļu sūcēju, grīdu tirāmo, ūjūmasinas. Viens sīkais remonts ir atšķedītā — sanēmētā darbības laiks, kā arī galdeņika uzdevums. Bet viņa vaima ir tā, ka viņi pie mums strādā amatū apvienošanas kārībā uz pusslodži (par 40 rubļiem mēnesi), tāpēc arī viņu atdevē darbam ir neiedīga. Nododam savus pieprasījumus rūpnicai, bet bieži tie it kā zemei iegrimst, — ne zījas, ne mījas. Pieprasījums par 12 ūdenskrānu maiņu tājā iegādi, lika nodots jau 1986. gada martā, bet rezultāta jo projām nav. Tājā pāt laika tika nodots pieprasījums darzenu glabātuvē remontam (jau! Bet bērnudarzā tikai divi gadī! — Red. piezīme). jau divas zīemas pēc kārtas mums kartupeļi sasaša. Strauji tuvojas trešā zīema. Tiesas pēc muši pieprasījumi iesniegšanas at-

gāšas, siltas. Protams, bez grūtībām nav neviens darbs, bez rūpīem darbs kļūtu neinteresants, apnicigs, vienveidīgs. Bet grūtību kategorijas ir dažādas. Kāpēc piemēram, jābūj nervi bērnudarzā darbiniekim par to pašu saknū glabātuvē? Tai ir jābūt piemērotai dārzenu glabāšanai, pretejā gadījumā pats glabātuvē pastāvēs fakti zaudējumu... Vai arī, ar ko izskaidrojams tas, ka rūpnicas galdeņi nevar sameisīt ar rasējumiem bērnu galddiņu verādā? Vasaļa ir pagājis, galddiņi joprojām nav... Un kā sievietes vār tikt galā ar sanitārās tehnikas remontu? Vajadzīgi rokturi nolejāmām bākām — dzīvojamā fonda remontu meistars darīšanas vietā atkliedz. Bet meistarams jālievē kārtība savā darba iecirkni vai vismaz mīrīgi jāpaskaidro, bez kliēgšanas. Ne jau personīgām vajadzībām lūdz bērnudarzā vadītāja,

Zigmunds Skujīns Valmiera

Pagājušajā nedēļā Valmierā un pie valmieriešiem viesojās visu iecienītās rakstnieks ZIGMUNDS SKUJĪNS. Uz tikšanos devās arī daudzi mūs strādājošie. ALEKSEJA KOZINĒCA fotobjektīvā uztveris mīklis, kad rakstnieks sašķērso ar LPSR Tautas skatuves mākslinieku PETERI LUCI.

Daudz bija to, kuri vēlējās iegūt Zigmunda Skujīna autogrāfu.

Dzejas dienās

Kur vien notiek kas interesants un ievērības cienīgs, tur kāt arī mūsu folkloras ansambļi «Dainas». Pagājušajā nedēļā centrālajā bērnu bibliotēkā dzejas pēcpusdienā «Kopā ar tautasdziesmām», veltītu jaunako klašu skolēniem, dziedātājas atzīvā mazos klausītājus ar tautas dziesmām. Par to viņām no bērniem — dāsns ziedu pušķi.

Pateicība

ratorei — par dela Vilja audzināšanu.

Jānis Vitolam, 4. ceha remontu atslēdzniekiem — par dela Jāņa audzināšanu.

Gūnāram Gelbrotam, 18. ceha atslēdzniekiem sanēmētām — par meitas Gundēgas audzināšanu.

Rutai Kreijerei, 18. ceha inženierei laborantei — par meitas Sarmītes audzināšanu.

Zinādai Staicelei, 2. ceha ope-

ratorei — par dela Vilja audzināšanu.

Jānis Vitolam, 4. ceha remontu atslēdzniekiem — par dela Jāņa audzināšanu.

Gūnāram Gelbrotam, 18. ceha atslēdzniekiem sanēmētām — par meitas Sarmītes audzināšanu.

Rutai Kreijerei, 18. ceha inženierei laborantei — par meitas Sarmītes audzināšanu.

Uzmanību!

1. oktobrī pulksten 18. darbu atsāk jauno automodelistu sekciju. Sekcijas dalībniekiem ierašanās obligāta. Var pieleikties jauni dalībnieki.

DOSAAF rūpnicas komiteja

Nolikavā steidzīgi jānodod vašas sezonas sporta un tūrisma inventārs. Nolikavā strādā katra dienu no pulksten 12 līdz 14 un no 17 līdz 18, izņemot sestdienas un svētdienas.

Dzīļajās bedās esam kopā ar Ausmu Egli, no mātes uz mūžu šķiroties.

Ausānas ceha administrācija un sabiedriskās organizācijas

Redaktore V. LEJSTRAUTA

Lidzjūtības

Izsakām visdzīlāko lidzjūtību Aleksandram Vasīļjevam, pavadot tēvu pēdējā gaitā.

Ausānas ceha administrācija un sabiedriskās organizācijas

Likums iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: poste indeks 228600, Valmiera, J. Gagarina iela 1. Tālrunis 32472 un 339. «Bāznekrīteriski hīmīks» («Bāznekrīteriski hīmīks») — izdevniecība, komiteja komisija — laulības, administrācija Valmieras zālā. Adress: 228600, Valmiera, J. Gagarina iela 1. Telefoni 32472 un 339. Oficiāltālo vārdā Valmieras zālā. Pasūtījumi: 228600, Valmiera, J. Gagarina iela 1. Tālrunis 32472 un 339.

Pasūtījumi: 228600, Valmiera, J. Gagarina iela 1. Tālrunis 32472 un 339.